

2845 2. Beh. af Forstl. i. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874.

2846

det hidtil Indkomne 1,000 Rb. aarlig. Det udvistes nærmere, hvorledes det er blevet nødvendigt for Anstalten at skulle søge et saadant Beløb af 1,000 Rb. privat og 800 Rb. af Statskassen mere end hidtil, idet man ved Optagelsen af et nyt Laan af 42,000 Rb. i sidste Efteraar, da man maatte udbetale den sidste Rest af Kjøbesummen, har maattet forpligte sig til aarlig at afbetale 1,000 Rb. af denne Gjæld og endvidere har maattet betale en noget forhøjet Rente, som vil foranledige en Udgift af 200 Rb. Desuden vil en Forhøjelse af Elefantallet, der nu udgjør 59 og skulde stige til 80, ligeledes foranledige en Del Udgifter. Dette vil svare til de sørgede 1,800 Rb. Man mener imidlertid, at ligesom Indtægterne af Voksbruger ere i god Stigen, saaledes vil paa den anden Side Renten synke, efterhaanden som Gjælden afdrages, og Anstalten saaledes mere og mere sættes i Stand til at kunne indvære noget af de Tilskud, her forlanges fra Statens Side. Spørgsmaalet vedkommende disse Opdragelsesanstalter har tidligere for nogle Aar tilbage været under Forhandling. Det har forekommet Udvalget, at den hele Sag, som har været gjort til Gjenstand for en stor Del menneskekjærlige Mænds Omhu for forsømte Børn, fortjener Statens Opmærksomhed, og man har derfor troet, at uagtet der allerede gaves 2,000 Rb. fast Tilskud, at kunne gaa ind paa dette midlertidige Tilskud med den af Ministeren angivne og af mig refererede Begrundelse. Der er 60 Elever paa Skæbjerg, bliver der 80 paa Landerupgaard, er der ialt 140 Børn, der have paa disse Anstalter, og kunde det lykkes Bestyrelsen, baade Overbestyrelsen og den daglige stedlige Bestyrelse, at føre et saadant Antal af unge forsømte, vistnok ikke just fordærvede, som det tidligere har været kaldt, men forsømte Børn til Frelse for Samfundet, saa er det jo ikke blot i moralsk Forstand, der er vundet, men der er ogsaa vundet ligefrem i andre Henseende, thi det skulde dog vel være en Sandhed, at de Sommer ere vel anvendte, som man anvender paa Opdragelsen, naar man derved sparer Udgifter til Straffeanstalter og deslige. Der er endnu et lille Punkt i Betænkningen, som jeg ikke hørte blev nævnt af den ærede Formand, men som jeg er overbevist om, at han ikke har Noget imod, at jeg medtager. Det er med Hensyn til Finantslovens § 26 og findes i Betænkningen under Nr. 225. Udvalget har der tilladt sig at opfordre den høitærede Minister til at tage under Overveelse, om ikke Udgifterne til Sindsfygeanstalterne bør udredes af Statskassen. Disse Udgifter hvile jo nu fornem-

lig paa Hartfornet og i Kjøbstæderne i Forhold til Folketallet; men det er vistnok mere et almindeligt Samfundsanliggende, end det er et blot Hartfornsanliggende at forbedre de Sindsfyges Tilstand og i det Hele taget at afhjælpe dette Samfundsønde. Nu er det blevet sagt, at Vanfælligheden ved at komme til en ligelig Fordeling af disse Udgifter over hele Staten skulde ligge i Hensyn til St. Hans eller Bidstrup Hospital. Man maa imidlertid antage, at denne Vanfællighed maatte kunne overvindes, vel ikke just derved, at man sagde: saa mange Udgifter har Kjøbenhavn, saa mange det øvrige Land, men ved at gaa ind paa en Undersøgelse af, hvorledes i det Hele Bidstrup Hospitals Forhold have udviklet sig; thi det kunde vel være rigtigt, at der findes betydelige Midler til Bidstrup Hospital, som ingenlunde kunne siges at være givne til Staden Kjøbenhavn i den snævre Forstand, at dette skulde kunne begrunde en Fritagelse for en almindelig Skat, paalignet i dette Niemed paa hele Landet. Jeg skal f. Ex. minde om, at man forleden Aar, da den berømte Handel fandt Sted om Demarkationsterrænet, afsnappede i den alt lave Kjøbesum adskillige Hundrede tusinde Rigsdaler for en tidligere Gaave til det almindelige og St. Hans Hospital, samtidig med, at det var henstillet af vedkommende Finantsudvalg at faae taget under Overveelse, hvorvidt et saadant Tilskud var af den Betsaffenhed, at det kunde siges at være vedvarende. En Undersøgelse i den Retning, som der her er henvisst til af Udvalget, maatte altsaa foranledige en Undersøgelse af St. Hans Hospitals finansielle Forhold, de Rilders Betsaffenhed, hvorfra det henter sin Indtægt, for at det derefter kunde bedømmes, hvorvidt der maatte skyldes Staden Kjøbenhavn nogen Lettelse i Anledning af, at Udgifterne til Sindsfygeanstalterne i Øvrigt blev et almindeligt Anliggende.

Sjörning: Jeg vilde ønske, at den høitærede Justitsminister havde været tilstede forleden Dag, da vi forhandlede om de retslige Rindgjørelser. Det vilde da sikkert have gjort noget Indtryk paa ham, naar han havde hørt, at der fra forskjellige Sider og med temmelig stærk Tilslutning fremkom Spydigheder og Dabel angaaende den Maade, hvorpaa Lovtidenden og Ministerialtidenden udgives. Det er overhovedet ret mærkeligt at se, at disse Tidender, hvis Udgivelse hovedsagelig skyldes Rigsdagens eget Initiativ, og hvorfra der sendes hver enkelt Rigsdagsmand et Exemplar, ere alt Andet end populære blandt Rigsdagens Medlemmer. Jeg tror nu, at der er noget Overdre-